

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Bellum Sacrum Ecclesiae Militantis Contra Turcum
Communem Hostem Christianorum**

Vaux, Léonard de

Leodii, 1685

§. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64991)

ret Patri suo, in regnum æternum;
ut sit solus Deus, unus, trinus, om-
nia in omnibus. Amen.

§. II.

O Domine Deus exercituum, in cu-
jus manibus sunt omnium Regum
corda, suscita hunc Sancti Ludo-
vici zelum, in omnibus Regibus &
Principibus Catholicis, præsertim
Turcæ limitaneis, & confinibus: ut
unanimis in tantum opus conspirent;
sed & remotiores excita, omnipoten-
tis gratiæ tuæ motibus; ut in partem
tam gloriosi operis veniant: ac nomi-
natim Sancti Ludovici sequaces, hæ-
redes, & cognomines; ut victricia
arma ab Hæreticis in Saracenos trans-
ferant, ac Francos, cæterosque, otia-
ri, & oscitare nescios, opere tam san-
cto occupent, ne ipsorum ardor, in
bellum vel civile, vel Christianum
accendatur, quo se invicem confu-
mant, turpemque dent maculam in
gloriam suam, ac iram Dei in se con-
citant: quin potius, magnanimus &
martialis eorum spiritus, erumpat si-

cut fulmen, in Turcas, Tartaros, Saracenos, juratos Sanctissimæ Trinitatis, Christi que Hostes, totiusque Ecclesiæ militantis. Sic majorum suorum victorias non modò adæquabunt, sed etiam supergredientur universas. Hoc enim verò nomen Christianissimum magnis illis Regibus hæreditarium, hoc Sanctus Ludovicus progenitor, hoc generosa indoles, & animi celsitudo, hoc sanctæ Ecclesiæ amor, & fidei ardor, hoc victoriæ & trophæa, contra Crucis Christi perduelles cœlitus data, hoc Præsules, hoc summi Pontifices, hoc fideles omnes, summæ ipsorum gloriæ verè cupientissimi jure suo ab eis efflagitant & sperant ac supersperant: fiat, fiat.

Sapienter Sancta Virgo Catharina Senensis Theodidacta (uti refert Raymundus Generalis Ordinis Prædicatorum, & ex ipso Ambrosius Catharinus in ejus vita) summos Pontifices Gregorium XI. & Urbanum VI. anno Domini 1375. & sequentibus, acriter ad bellum Turcis inferendum exstimulavit. Cumque Pontifex regereret, illud in tot intestinis Princi-

pum Italiæ, aliarumque Regionum diffidiis, importunum videri; institit illa, imò verò, inquit, nunc maximè opportunum est, adeoque nullum efficacius remedium ad diffidia hæc tollenda suppetit: quàm si foedus Sanctum sanciat, quo omnes, paribus animis in communes Christi, & Christianorum hostes conspirent: ibi suos animos, & impetus, suos pugnandi ardores irasque effundent; eaque ratione privatas ponent lites, & odia convertent in charitatem Christianam; ita, ut alios taceam, Rogerius, & Boëmundus Fratres, Siciliae, Apuliae, & Calabriae Principes, continuo inter se de Principatu digladiantes, ab Urbano II. foedere Belloque Sancto conciliati, arma fraterna, in Saracenos verterunt.

Boëmundus enim occupatâ Melphi; cupiditate gloriae incensus, cum duodecum millibus delectæ juventuris Italicæ, in Terram Sanctam profectus, suâ hac virtute animique præstantiâ, Fratrem Rogerium permovit, ut positis armis dixerit sibi omnia cum Fratre deinceps fore communia:

ac statim, Tancredum filium, pugnan-
 di cupidum, belli comitem, fratri tra-
 didit; ait Platina, in Urbano II. Pa-
 ri modo acerba Germanorum, Bul-
 garorum, Polonorum, dissidia sopita
 fuisse, expeditione in Terram San-
 ctam, Duce Conrado Imperatore,
 narrat Otto Frisingensis *Lib. 1. de*
gestis Fredèrici I. Imperatoris Cap. 29.
 Sapienter Livius *Lib. 2.* Bella exter-
 ,, na, inquit, sedant domesticas fedi-
 ,, tiones: externus timor, magnum
 ,, concordiaë vinculum. Idipsum pervi-
 det metuitque Turca, quocirca
 omni conatu Christianos Principes,
 à sese invicem divellere, ac inter eos
 lites, & bella ferere molitur: eâ de
 causâ, dum vicinum aggreditur,
 cum remotioribus foedus init: imò
 eos in vicinum concitat; itaque
 Christianum Principem, Christia-
 norum armis expugnat. Quo facto
 remotiores gradatim, eâdem arte
 & fraude circumventos, ac ab aliis
 desertos aggreditur, occupat, &
 subjugat.

Fœdifragus enim ipse cùm sit: fœ-
 dus initum, dum ei lubet quæsitâ oc-

casione abrumpit; cum ex aduerso
 Christiani, infidiosi foederis nomine,
 magis quàm Religione irretiti, vici-
 nos ab eo inuafos protegere non au-
 deant, ficque ipsos, ejus prædæ ex-
 ponant; mox & ipsi ejus præda futuri.
 Norunt Historiarum & rerum Turci-
 carum periti, Turcam subindè jurare
 super Libro Smegmatico, eoque mo-
 do imposturam Christianis facere, ac
 juramentum violare, dicitando, se
 super libro ficto, non vero, ac proindè
 fictè, non verè jurasse: quare jure ei
 „regerant, Christiani: Frangenti fi-
 „dem, fides frangatur eidem: juxta
 „regulam 75. Juris in 6. Frustra sibi fi-
 „dem quis postulat ab eo seruari; cui
 „fidem à se præstitam seruare recusat.

Nimirum foedifragus fuit Bajaze-
 tes, qui Venetis contra Pacta Coro-
 nem, Methonem, & Naupactum ade-
 mit. Bajazetem imitatus nepos Soli-
 manus, qui anno Domini 1537. to-
 tis viribus Italiam aggredi destinabat;
 sed temeritate cujusdam Veneti, Trie-
 rarchæ offensus, omnes iras, & co-
 pias in Venetos sibi foederatos effudit:
 Corceyra ipsorum insula, longè late-
 que

que vastata, & insulis Cycladibus dis-
reptis, negotiatoribusque Venetis, to-
to Turcico Imperio, cum universis
eorum opibus, & pecuniis in prædam
datis: insuper eosdem Nauplii & Epi-
daurici concessione, ac duabus, in
Dalmatiâ arcibus, Nadino & Lubinâ
mûltavit. Solimanni enim erat vox:
„ Dummodò regnem nil moror: Sicut
„ in Cœlo unus Deus, ita in terrâ
„ unus Solimannus est colendus. Soli-
mannum Patrem imitatus Selymus,
foedus jure jurando cum Venetis ini-
tum violans; eis Cyprum extorsit,
quin & eis insultans adjecit hæc verba
ludicra.

„ Barba mihi à Venetis apud Nau-
„ pactum abraſa succrevit; ego verò
„ eis Brachium dextrum, captâ Cypro,
„ amputavi, quod numquam recres-
„ cet. Annon hæc Societas Leonina?
Pari modo fecêre, & faciunt, & fa-
cient cæteri. Nulla ergo in Turcis fœ-
difragis requirenda fides, cum enim
ab origine fuerint sintque orbis præ-
dones; toti opibus regnisque Chri-
stianorum, per fas & nefas inhiant. In-
terim lethargo, quasi sopiti, altum

G

dormiunt Christiani ; quia quisque longè à se Turcam, & se ab ejus jugo abesse autumat ; quâ in re errant omnes gravissimè. Idem censebant olim Constantinopolitani, Trapezuntii, Thraces, Bulgari, Bosnii, Servii, Hungari, cæteri que. At jam à Turca capti, errorem suum vident, & ferò, sed ferò lugent :

Felix quem faciunt aliena pericula cautum,

Alterius damno qui sapit, ille sapit.

Tam opportunam occasionem à Deo datam perdendi maximum Christiani Nominis hostem, arripiant Principes fideles, ne eos ferò sed ferò pœniteat.

§. III.

SÆvissimus Christiani Nominis, Hostis, ferox inimicus Crucis Christi ; superbus & impudens, sacrilegus, fœdifragus, in limine & penè in visceribus est Christianorum, & illi eum à se remotum dictitant : ô cœcitas ! ô stupor ! An expectandum ultimum excidium, quo opprimantur universi ? Venetis totique Italiæ inhia-